

som er nødvendig, for at det hele Samfundsmaskineri kan virke.

Martin Olsen: Jeg er desværre ikke i den samme Situation som de to ærede foregaaende Talere, der har været Medlemmer af Kommissionen og trænet sig med Lønsager, saa at de, kan jeg tænke mig, ligefrem ikke har kunnet sove for Lønninger. Jeg kommer som en fremmed, som en Publikummer udefra, jeg maa se paa den udmærkede Betænkning, som Kommissionen har afgivet, og maa da danne mig mit Skøn. Jeg er derfor naturligvis heller ikke forud hildet i de Betragtninger, som Kommissionens Medlemmer kunde være hildede i. Men det skal jeg straks sige, at det forekommer mig, man kan give Kommissionen en Kompliment for den aldeles fortræffelige Betænkning, den har afgivet, og som udmærket godt kan have Betydning ud over det Øjeblik, hvori vi nu behandler Lønningsspørgsmaalet.

Det er, som sagt, en interessant Kommissionsbetænkning; der er ofret en betydelig Tid og arbejdet med stor Indsigt og Omsigt paa den. I alle enkelte Tilfælde at træffe det rette eller, lad mig hellere sige det saaledes, det, som enhver helst ønskede for sig, har man naturligvis ikke kunnet. Til Trods for, at man ganske sikkert har arbejdet med den bedste Villie, vil det alligevel vise sig, at der er adskillige Ting — og det er jo kommet frem ved de 58 Henvendelser fra Deputationer i Folketingets Udvalg og ved de mange personlige Henvendelser til Rigsdagsmændene baade dér og her —, som maa siges at være uretfærdige. Jeg vil da haabe, at enkelte af disse maa kunne rettes endnu, inden Lovforslaget forlader dette Ting og atter gaar over til det andet.

Det, man straks lægger Mærke til ved Kommissionens Betænkning, er, at man har villet lave noget nyt. Ikke just fordi man har villet jage efter det nye, men man har villet have noget tidssvarende. Og en af Grundene til, at saadanne Tanker sættes i Bevægelse, er maaske den, at man saa stærkt forud for Lønningsskommissionens Nedsættelse har talt om den bevægelige Løn, den glidende Skala. Jeg vil gerne herom gøre et Par Bemærkninger, og jeg kommer da straks til at rette nogle Ord til det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Ejsing), som var inde paa dette Spørgsmaal og i det hele taget satte adskillige store Problemer under Debat. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem ret langt, men kun lige berøre disse Spørgsmaal.

Det ærede Medlem gjorde en Bemærk-

ning, som det ikke er helt sjældent at høre i denne Tid, at de, der strejkede, efter hans Mening havde grumme lidt Agtelse for Arbejdet. Det er muligt, at der blandt de strejkende er nogle saadanne, men jeg tror at turde sige, at de fleste har Agtelse for deres Arbejde. Det er imidlertid Tidsforholdene, der her virker. Den Krig, hvorunder man nu gennem en Aarrække saa at sige har levet af at slaa hinanden ihjel, har tilvejebragt en Forstyrrelse i alle Sindene, der ogsaa naturligt paavirker Arbejderne. Man taler om „Handelsmoral“, og man har fra Handelens Side erklæret, at der ikke maatte gøres Indgreb i Erhvervenes Frihed. Jeg kunde da næsten sige, at der enkelte Steder er gaaet Handelsmoral i Arbejderne. Den forsvarer jeg ikke; jeg siger kun, hvorledes jeg tænker mig Forholdet maa forklares.

Det ærede Medlem (Ejsing) saavel som den højtærede Finansminister og den sidste ærede Taler (Oluf Jensen) var alle inde paa Spørgsmaalet om Tilskud dettil Lærerlønninger. Man kredser hele Tiden om dette Spørgsmaal. Det forekommer mig, at det klogeste og rigtigste vilde være at lade den Sag ligge, den hører ikke hjemme i dette Spørgsmaal. Der er ganske vist en Forbindelse, men Sagen skal ikke løses her, og naar Udgangen af Diskussionen i Folketinget er blevet det, den er, forekommer det mig, at vi ogsaa her kunde lade den Sag vente, indtil den kommer for til Behandling.

Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Ejsing) sagde, at han var ingen Ven af 8-Timers Arbejdsdagen. Det er jeg heller ikke. Jeg er vant til at arbejde mere end 8 Timer, jeg kunde ikke nøjes med 8 Timers Arbejdsdag. Men jeg er en Ven af, at ingen skal have mere end 8 Timers *tvungent Arbejde*, og det er noget ganske andet. Det ærede Medlem og jeg kan jo begge give os til, hvad vi vil, naar vi har arbejdet i 8 Timer, til at kløve Brænde, til at grave i Haven, til at slaa Kolbøtter, til at studere, det er ganske ligegyldigt, men efter de 8 Timers Arbejde skal vi have Lov til at være fri. Det er jeg en Ven af, og jeg tror ogsaa, at hvis det ærede Medlem vil tænke paa den Side af Sagen, vil han komme til det samme Resultat.

Et andet stort Problem, det ærede Medlem strejfede, var Politiets og Tjenestemændenes Strejkeret. Lad os ogsaa lade det ligge. Hvis Folk ikke behandles anstændigt, vil det vise sig, at Livet er stærkere end Lovene, og saa bryder man sig hverken om skrevne eller trykte Bestem-